

[Indenrigs- og helligministeren.]

forhindre reklamering, og at man skulle prøve på at finde en mellemproportional. Også det kan vi jo se på.

Det ærede medlem fru Ingeborg Refslund Thomsen var — som også andre af de ærede ordførere — inde på spørgsmålet om bedøvelsen. Jeg har været forberedt på, at dette spørgsmål ville komme frem her, fordi der i dagspressen har været bragt meddelelse om en protest mod forskellige bestemmelser i lovforslaget om udøvelse af tandlægevirksomhed, særlig i forbindelse med bedøvelsen. Jeg vil gerne med det samme sige, at efter de foreløbige oplysninger om sagen ligger det således, at en anæstesi-læge på sin organisations bestyrelses vegne skal have sendt lægeforeningen en redegørelse med visse endnu ikke kendte betragtninger vedrørende forslaget om at tillægge tandlæger ret til at iværksætte analgesi.

Lægeforeningen modtog redegørelsen den 13. februar og vedtog på et hovedbestyrelsesmøde samme dag at videresende den til sundhedsstyrelsen uden kommentar; men sundhedsstyrelsen har ikke haft lejlighed til at se og tage stilling til protestens ordlyd. Protesten skal efter de foreløbige oplysninger have form af en advarsel mod, at der indrømmes tandlægerne ret til at iværksætte analgesi, idet der peges på risikoen for overdosering, navnlig af urolige patienter, og for, at analgesien derved bliver dybere end tilsligtet. Hertil bemærker man — d. v. s. de sagkyndige — at efter lovforslagets ordlyd er betingelsen for, at en tandlæge skal være berettiget til at iværksætte analgesi, at han har modtaget en af sundhedsstyrelsen godkendt særlig uddannelse i anvendelsen heraf, og at denne uddannelse, der skal forestås af læger og gennemføres med tilfredsstillende resultat, selvsagt også vil tage sigte på at undervise tandlægerne i, hvorledes man undgår at gøre analgesien så dyb, at den går over i egentlig narkose, som kun må iværksættes af eller i overværelse af en autoriseret læge. Tandlægerne har alene ret til at iværksætte en overfladisk bedøvelse, der ikke ophæver bevidstheden totalt, men ophæver smertefornemmelsen.

Forholdet er altså det, at tandlæger kun må iværksætte det mindre omfattende indgreb, analgesi, hvis de har modtaget en særlig uddannelse deri, medens læger er

berettigede til at iværksætte universel anæstesi, uanset at de ikke har gennemgået nogen speciel uddannelse heri. Jeg vil også gøre opmærksom på, at efter lovforslagets ordlyd skal nærmere regler for tandlægerne ret til at iværksætte analgesi fastsættes af sundhedsstyrelsen. Også her vil naturligvis grænsen mellem analgesi og universel anæstesi have i erindring.

Det er iøvrigt hensigten, at sundhedsstyrelsen, når lovforslaget måtte være ophøjet til lov, skal nedsætte et teknisk sagkyndigt udvalg med den opgave at udarbejde de nærmere regler såvel om tandlægerne uddannelse i anvendelse af analgesi som om dens iværksættelse.

Jeg har fundet mig foranlediget til at gøre disse bemærkninger, fordi man — forstår jeg — har været noget opskræmt i visse kredse over fremkomsten af denne protest mod tandlægerne adgang til denne bedøvelsesmetode.

Det glædede mig, at det ærede medlem fru Petra Petersen havde tiltro til sundhedsstyrelsen med hensyn til bedøvelses-spørgsmålet.

Jeg har allerede fremsat mit synspunkt angående det ærede medlem hr. Viggo Starckes bemærkninger, specielt om anvendelsen af de nævnte græske betegnelser, som vi må se at finde ud af at forklare på en fornuftig måde i den kommende lov.

Jeg takker endnu en gang for den villige behandling, dette lovforslag er blevet underkastet, og jeg glæder mig til at medvirke til dets videre gennemførelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Lysholt Hansen: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslagene henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning
vedtoges dette forslag.

Formanden: Der er ikke mere at foretage i dette møde.